27/03/2020

Το Σώμα και Αίμα Χριστού δεν μεταδίδει ασθένειες

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας

“Είναι αδύνατον να μολυνθούμε ή να κολλήσουμε οποιαδήποτε ασθένεια από την Θεία Μετάληψη, τις Άγιες εικόνες, τον ασπασμό των χειρών των ιερέων και τους ιερούς ναούς” αναφέρει μεταξύ άλλων σε εγκύκλιό του ο Μητροπολίτης Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ.Ιωήλ και προσθέτει: “Αν πιστεύουμε εν όλη τη καρδία και στην εν αυτοίς ενοικούσα θεία Χάρη, θα έχουμε και πλούσια την Χάρη του Θεού στη ζωή μας. Εάν την αρνούμαστε η αμφιβάλλουμε, πάσχουμε την αίρεση του Βαρλαάμ και των εικονομάχων. Αρνούμαστε τον Θεό και βλασφημούμε κατά του Αγίου Πνεύματος”.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ:

Μὲ ἀφορμὴ ὅσα ἔγιναν τὶς τελευταῖες μέρες μὲ τὴν παύση τῶν ἱεροπραξιῶν, ἐξ αἰτίας τοῦ πρωτοφανοῦς ἰοῦ, ταπεινὰ θὰ θέλαμε νὰ διατυπώσουμε τὴν θέση τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας ὡς πρὸς τὸ ἐὰν μεταδίδονται οἱ ἀσθένειες μέσῳ τῶν Ἁγίων Μυστηρίων, ἢ μέσῳ τῶν ἁγιαστικῶν μέσων της, τὴν προσκύνηση τῶν Ἁγίων εἰκόνων, τὸν ἀσπασμὸ τῶν χειρῶν τῶν ἱερέων ἢ ἀκόμη καὶ τὴν παραμονή μας μέσα στοὺς ἱεροὺς ναούς.

1. Ὡς πρὸς τὸ μυστήριο τῆς Θείας εὐχαριστίας: Ὑπάρχει κοινὴ παραδοχὴ ἀπὸ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ὅτι τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν

νὰ μεταδώσει ἀσθένειες. Αὐτὸ πιστεύει ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία καὶ ἀποδεικνύει καὶ ἡ πράξη. Ἱερεῖς ποὺ ἐπὶ δεκαετίες ὑπηρέτησαν σὲ νοσοκομεῖα μὲ λοιμώδη νοσήματα, πολὺ μεταδοτικὰ καὶ ἀνίατα γιὰ τὴν ἐποχή τους, οὐδέποτε νόσησαν. Γι’ αὐτὸ ἦταν μέγα λάθος ἡ πράξη ἑνὸς ἱερέως τῆς Μητροπόλεώς μας νὰ κοινωνήσει τοὺς πιστοὺς μὲ κοχλιάρια (κουταλάκια) τῆς μιᾶς χρήσεως.

2. Ὁ ἀσπασμὸς τῶν χειρῶν τῶν ἱερέων καὶ ἡ παραμονὴ στοὺς ἱεροὺς ναούς: Ἡ συζήτηση γι’ αὐτὰ ἔχει ἕναν ἐξίσου ἰσχυρὸ συμβολισμὸ στὸν χρόνο ποὺ γίνεται. Τὴν Β΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν ποὺ ἑορτάσαμε τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ, ὁ ὁποῖος διετράνωσε καὶ διεκήρυξε μὲ λόγια καὶ ἔργα τὴν δυνατότητα τῆς μετοχῆς τοῦ ἀνθρώπου στὶς ἄκτιστες θεῖες ἐνέργειες, πολλοὶ ἀπὸ μᾶς μὲ τὴν ἀποχὴ μας ἀπὸ τὸν Κυριακάτικο ἐκκλησιασμὸ σπεύσαμε νὰ διακηρύξουμε τὴν αἵρεση τοῦ Βαρλαὰμ ποὺ ἀρνοῦνταν τὴν μετοχὴ τοῦ ἀνθρώπου στὶς ἄκτιστες θεῖες ἐνέργειες. Ὁ ἱερέας εἶναι ἄνθρωπος, ἀσθενής, πεπτωκώς, ἀγωνιζόμενος γιὰ τὴν κάθαρση τοῦ ἔσω ἀνθρώπου. Ὁ ἱερέας «ἐνδεδυμένος τὴν τῆς ἱερωσύνης χάριν» μετέχει καὶ μεταδίδει τὶς ἄκτιστες θεῖες ἐνέργειες διὰ τῆς ἱερωσύνης καὶ ὄχι διὰ τοῦ προσωπικοῦ του ἁγιασμοῦ. Ὅταν ὑπάρχει καὶ αὐτός, φυσικά, ἔχει διπλὴ τὴν χάρη. Ὅταν ὅμως ἀσπαζόμαστε τὰ χέρια τῶν ἱερέων, μετέχουμε τῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ καὶ λαμβάνουμε τὴν Θεία Χάρη ἐν τῷ μέτρω τῆς πίστεως καὶ τῆς εὐλαβείας μας. Ὅπως ἔλεγε ὁ Ὅσιος Παΐσιος, ὁ ὁποῖος ἀσπαζόταν μὲ πολὺ πόθο τὰ χέρια τοῦ ἱερουργήσαντος ἱερέως μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία, «ὁ ἱερέας δὲν ἔχει δικά του χέρια». Ἂν πιστεύουμε ὅτι μπορεῖ ὁ ἱερέας νὰ μεταδώσει ἀσθένειες ἀρνούμαστε τὴν χάρη τῆς ἱερωσύνης, ἀρνούμαστε τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ἀμφιβάλλουμε ἢ ἀρνούμαστε μὲ τὶς πράξεις μας τὶς ἄκτιστες Θεῖες ἐνέργειες, κατασκευάζουμε ἕναν ἄλλο Θεὸ καὶ ἀρνούμαστε τὸν ἀληθινὸ Θεό. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τοὺς ἱεροὺς ναούς. Ὁ ναὸς εἶναι Σῶμα τοῦ ζῶντος Θεοῦ γι’ αὐτὸ καὶ φέρει τὸ σχῆμα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι μόνο συμβολικό. Μέσα στὴν Ἁγία μας Ἐκκλησία οἱ τύποι καὶ τὰ σύμβολα περιέχουν τὴν οὐσία, τὴν Ἀλήθεια καὶ γι’ αὐτὸ τοὺς τηροῦμε. Καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς ὁ ἱερὸς ναὸς ὡς Σῶμα Χριστοῦ δὲν δύναται νὰ εἶναι χῶρος μετάδοσης ἀσθενειῶν. Ἂν ἀμφιβάλλουμε γι’ αὐτό, ἀμφιβάλλουμε γιὰ τὸ ἐὰν ὑπάρχει ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐξομοιώνουμε τὸν Ναὸ μὲ μία αἴθουσα συναθροίσεων.

Ὅλη αὐτὴ ἡ συζήτηση καταλήγει σ’ ἕναν ἔντονο προβληματισμὸ καὶ σὲ μία λυπηρὴ διαπίστωση. Ὁ προβληματισμὸς εἶναι: πιστεύουμε ὄντως στὸν Θεό; Καὶ ἄν ναί, σὲ ποιὸν Θεό; Σὲ ἕναν βαρλααμιτικὸ Θεὸ ποὺ κατασκευάζει ἡ λογική μας; Σὲ ἕναν Θεὸ στὸν ὁποῖο ἀναγνωρίζουμε τόση χάρη, ὅση χωρᾷ τὸ φτωχὸ μυαλό μας;

Ἡ πικρὴ διαπίστωση εἶναι ὅτι χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνουμε καὶ νὰ τὸ θέλουμε, βλασφημοῦμε κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Πάσχουμε ἀπὸ αἱρετικὸ φρόνημα, ἐνῶ

διακηρύσσουμε τὴν Ὀρθοδοξία μας. Βλασφημοῦμε κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ κινδυνεύουμε νὰ μὴν συγχωρεθοῦμε οὔτε ἐδῶ οὔτε αἰώνια ἀμφισβητώντας τὴν χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὅταν φοβόμαστε νὰ προσκυνήσουμε τὶς ἱερὲς εἰκόνες, νὰ ἀσπασθοῦμε τὸ χέρι τοῦ ἱερέως, νὰ βρεθοῦμε μέσα στὸν ἱερὸ ναό, ἀρνούμαστε στὴν πράξη τὴν σωστικὴ καὶ ἁγιαστικὴ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Θεωροῦμε ὅτι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι δυνατὸν νὰ μεταδώσει κάτι «κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον» καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ μεγίστη βλασφημία.

Ἂς ὁμολογήσουμε καὶ μὲ τὶς πράξεις μας, ὅπως ὁμολογήσαμε μὲ τὰ χείλη μας, ὅτι πιστεύουμε στὴν ἐνοικοῦσα, στὶς ἱερὲς εἰκόνες, στοὺς ἱερεῖς, στοὺς ἱεροὺς ναούς, Θεία Χάρη. Ἡ μετοχή μας σὲ αὐτὴ τὴν Χάρη εἶναι ἐξάρτηση τῆς δικῆς μας πίστεως. Ὅσο πιστεύουμε, τόση Χάρη λαμβάνουμε. Ἡ ὕπαρξή της ὅμως δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν δική μας πίστη. Ὁ Θεός, «ὁ Ὢν καὶ ὁ Ἦν καὶ ὁ Ἐρχόμενος» δὲν καταργεῖται, ἐὰν ἐμεῖς δὲν Τὸν πιστεύουμε.

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω, τὴν παύση τῶν ἱεροπραξιῶν μὲ νόμο τῆς Πολιτείας, τὴν δεχόμαστε ὡς Θεία παιδαγωγία, διότι «ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλατο ἡμῖν» ὁ Κύριος. Δὲν ἀποδεχόμαστε ὅμως τὴν αἰτιολόγηση τῆς Πολιτείας, ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος μετάδοσης τῆς ἀσθένειας μέσῳ τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἱερουργουμένων μυστηρίων.

Ἤδη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔστειλαν ἐπιστολὴ στὴν Ὑπουργὸ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ τὸν Γενικὸ Γραμματέα Θρησκευμάτων ἀναφορικὰ μὲ αὐτὸ τὸ θέμα καὶ βάζουν τὰ πράγματα στὴν θέση τους.

Ἐν ὀλίγοις, εἶναι ἀδύνατον νὰ μολυνθοῦμε ἢ νά κολλήσουμε ὁποιαδήποτε ἀσθένεια ἀπὸ τὴν Θεία Μετάληψη, τὶς Ἅγιες εἰκόνες, τὸν ἀσπασμὸ τῶν χειρῶν τῶν ἱερέων καὶ τοὺς ἱεροὺς ναούς. Ἂν πιστεύουμε ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ καὶ στὴν ἐν αὐτοῖς ἐνοικοῦσα θεία Χάρη, θὰ ἔχουμε καὶ πλούσια τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ στὴ ζωή μας. Ἐὰν τὴν ἀρνούμαστε ἢ ἀμφιβάλλουμε, πάσχουμε τὴν αἵρεση τοῦ Βαρλαὰμ καὶ τῶν εἰκονομάχων. Ἀρνούμαστε τὸν Θεὸ καὶ βλασφημοῦμε κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Διὰ τοῦτο, στῶμεν καλῶς!
Πιστεύσωμεν ἁπλῶς καὶ ὀρθῶς,
καὶ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός,
καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
ἔσται πάντοτε μετὰ πάντων ἡμῶν.
ΑΜΗΝ.

Πρὸς Θεὸν Εὐχέτης
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας ΙΩΗΛ